

inden for den og den Ramme, kommer det ikke de gamle til Skade. Og i Modsætning til, at man jo nu mange Gange nægter gamle Forældre Understøttelse, naar man ved, at de faa nogen nævneværdig Støtte fra deres Børns Side, vil man efter vort Forslag sige til Børnene: Støt kun eders Forældre, det skader dem ikke, de faa alligevel den Understøttelse fra Samfundet, som de have Krav paa ifølge Loven. Og den Sum, vi have sat — nemlig en Livrente paa 60 Kr. — er saaledes, at jeg næppe tror, ret mange Arbejdere ville ved at forsikre sig være i Stand til at naa en højere efter 60 Aars Alderen. Det vil vistnok være, hvad en normalt stillet Arbejder, ja endog en ret velstillet Arbejder vil være i Stand til at opnaa ved at tegne en Forsikring. Og ser man hen til den Understøttelse, som endog ret velstillede Arbejdere ere i Stand til at yde deres gamle Forældre, vil man finde, at den vil bevæge sig omkring den nævnte Sum. Men jeg har selvfølgelig intet imod, at man sætter denne Sum op, at man gaar videre, og f. Eks. undtager 100 Kr. eller deromkring. Naar vi have sat 60 Kr., var det, fordi vi ogsaa paa dette Punkt vilde være saa beskedne, at vi kunne have Udsigt til at faa Lovforslaget ført igennem. Vi vilde ikke stille større Fordringer end saadanne, om hvilke vi antog, at de ikke vilde være en Hindring for Lovforslaget.

Endvidere bemærkede den højtærede Minister, at det ikke var heldigt, at vi i § 2 havde indskudt disse Ord, at Trangen ikke maa være begrundet i Handlinger, hvorved den vedkommende for at opnaa Alderdomsunderstøttelse har betaget sig selv Midlerne til sit Underhold. Vi have indsat disse Ord, fordi en Mand, som for Eksempel sætter sine Børn i Vej, inden han naar det 60de Aar, eller støtter dem paa forskellig Maade, saaledes som Bestemmelsen nu staar, løber Fare for, naar han skal til at have Understøttelse, ikke at faa nogen. Maaske kunde han paa det Tidspunkt, da han hjalp sine Børn, ikke vide, at Tiderne vilde blive ugunstige for ham, det kan være, at han gjorde det i den sikre Forventning, at han, selv om han hjalp sine Børn, vilde have tilstrækkelig til sin egen Alderdom. Men slaar dette fejl

for ham, bliver en saadan Mand ødelagt og ruineret og staar blottet for Eksistensmidler, naar han bliver gammel, vil man efter den nu gældende Lov være i Stand til at udelukke ham fra Alderdomsforsørgelse. At man kan gøre dette, tror jeg, er en meget uheldig Egenskab ved Loven. Det kan være, at det af os valgte Udtryk ikke er saa heldigt, som det kunde være, men jeg tror ikke, at man skal straffe en Mand, som i god Tro har hjulpet sine Børn frem i Verden og maaske kostet mere paa deres Undervisning, end han strengt taget havde Raad til, med, at han, naar han bliver gammel, ikke skal kunne faa Alderdomsunderstøttelse. Vanskelighederne her antager jeg imidlertid, at man kan komme ud over, naar man kommer til at forhandle nærmere om Lovforslaget, og uagtet den højtærede Minister ikke sympatiserer med disse Bestemmelser, haaber jeg, at vi skulle komme til Enighed ved en senere Forhandling.

De ærede Medlemmer, som have talt fra Flertallets Side, det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (K. Kristiansen) og det ærede Medlem for Fakse (A. Jensen), stillede sig jo overordentlig villig til Lovforslaget og kritiserede den bestaaende Lov ud fra ganske det samme Synspunkt som det, jeg har tilladt mig at gøre gældende. Disse ærede Medlemmer mente imidlertid, at det, man skulde søge at naa hen til, var faste Takster. Der skulde i Lovforslaget tilsiges de gamle noget bestemt, saa at de vidste, hvad de havde at holde sig til. Lovforslaget gaar i saa Henseende ud paa at sætte en bestemt Minimumstakst saaledes, at de gamle, naar det maa erkendes, at der er Trang til Stede, skulle have en Understøttelse af en vis bestemt Størrelse. Naar det saa viser sig, at de blive mere trængende, skal Understøttelsen stige efter en nærmere fastsat Skala. De ærede Medlemmer mente imidlertid, at man burde have endnu fastere Takster. Jeg skal over for dette bemærke, at jeg selvfølgelig meget gerne vil være med til at vedtage faste Takster for Understøttelserne. Jeg har for øvrig tidligere sagt, at det kunde jeg meget godt ønske at være med til. Men for at saadanne faste Takster ikke skulde kunne